

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010646
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010646.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedkyne senátu JUDr. Mariany Philadelphyovej a členov senátu N. G. a JUDr. P. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. 03. 2015 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného S. H., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 47 Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. H. Q. I. Á. Č. , nar. XX. XX. XXXX v Krupine, trvale bytom N., okres Krupina, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - mesto,

je v i n n ý,

že

dňa 19. 06. 2014 v čase asi o 15.45 h vo Zvolene, okres Zvolen, na Ul. T. G. Masaryka v priestoroch parku pred budovou Technickej univerzity Zvolen lúpežne prepadol poškodenú J. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., S. E. Č.. XXXX/XX, okres Zvolen, a to tak, že po tom, ako poškodená prechádzala v smere z autobusovej stanice po schodoch a pokračovala ďalej po chodníku smerom do parku, nachádzajúceho sa pred budovou Technickej univerzity, na ňu zakričal a žiadal od nej finančnú hotovosť 0,25 €, pričom po tom, ako mu povedala, že peniaze nemá, jej povedal, že určite peniaze má, že videl, že peniaze má v kabelke, odzadu k nej pribehol a chytil za ramienko kabelku, ktorú v tom čase poškodená držala v pravej ruke a začal sa s ňou o kabelku naťahovať a to tak, že poškodenú jednou rukou za ľavé rameno od seba odtláčal a druhou rukou sa jej snažil kabelku z ruky vytrhnúť, čo sa mu však vďaka odporu poškodenej nepodarilo a preto od ďalšieho konania upustil, čím poškodenej J. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., S. E. Č.. XXX/XX, okres Zvolen nespôsobil žiadne zranenie ani škodu, pričom uvedeného konania sa S. H. dopustil napriek tomu, že bol:

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 123/1995 zo dňa 23. 10. 1995, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 12. 1995, odsúdený pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody nepodmienečne na 3 roky, ktorý trest vykonal 31. 05. 1998 a

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 11/2006 zo dňa 21. 04. 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 07. 2006, odsúdený pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody nepodmienečne na 6 rokov 10 mesiacov,

teda už bol za takého trestné činy hoci aj v štádiu pokusu dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťati, pričom bol dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Tr. zákona hoci aj v štádiu pokusu,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 47 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 47 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zákona, súd obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd pod sp. zn. 3 Pv/346/14 dňa 18. 09. 2014 obžalobu na obvineného S. H. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na ustanovenie § 47 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Senát vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov, znaleckými posudkami a oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi, pričom zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Na hlavnom pojednávaní sa obhajoval tým, že dňa 19. 06. 2014 sa síce nachádzal na autobusovej stanici vo Zvolene v poobedňajších hodinách a to z dôvodu, že za ním mala prísť zo Žiaru nad Hronom matka a sestra, aby mu poskytli jedlo a peniaze, čo sa aj stalo. Tento deň opísal tak, že počas dňa sa stretol s S. Y. N., jeho synom S., s S. O. a takto spolu všetci štyria sedeli vedľa železničnej stanici, kde za ním prišli matka a sestra. Poukázal na to, že pár dní pred tým bol zbitý, v podstate v tento deň už od rána požíval alkoholické nápoje, bolo mu zle, preto si chcel od niekoho vypýtať peniaze alebo stravný lístok, aby mal čo jesť. Preto sám z tejto partie odišiel a išiel smerom na autobusovú stanicu, pričom pri jednom stánku si od staršieho pána slušne vypýtal peniaze a tento mu aj 50 centov dal, za čo mu obžalovaný poďakoval. Za tieto peniaze, ku ktorým ešte nejaké doložil z vlastných, ktoré si počas dňa v meste vyžobral, zakúpil fľašu vína a vrátil sa medzi ostatných na železničnú stanicu do parku, kde sa nachádza kruh s lavičkami, kde sedeli. Potom sa na toto miesto dostavila aj jeho matka a sestra. Ďalej dokazoval, že následne už len prišli policajti, vykrútili mu ruky a od vtedy má obmedzenú osobnú slobodu. Na hlavnom pojednávaní pripustil, že poškodenú len videl a to v čase, keď odchádzal ten starší pán a vtedy poškodená okolo prechádzala, bola sama, aj mu niečo povedala, aby nežobral, navzájom po sebe pokričali, následne za ňou len rukou zahodil a odišiel. Podotkol, že boli od seba vzdialení. Poprel, že by bol od poškodenej niečo pýtal, nepoznal ju, nikdy sa s ňou nestretol. Na vysvetlenie uviedol, že peniaze od poškodenej nepýtal preto, že nebol na to odkázaný,

keďže sa mal stretnúť s matkou a sestrou, ktoré mu peniaze mali poskytnúť vrátane jedla. Poprel, že by bol poškodenej uchopil kabelku, túto jej neľahal. Podľa obžalovaného poškodenú na jej výpoveď naviedli policajti.

Na hlavnom pojednávaní (čl. 446) obžalovaný ešte uviedol, že si o poškodenej a jej priateľovi myslel, že sú manželia, že netušil, že poškodená je ešte maloletá.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá poškodená J. O., ktorá uviedla, že obžalovaného pozná len v súvislosti s touto trestnou vecou. Dokazovala, že dňa 19. 06. 2014 v čase okolo 15.15 h spolu s kamarátom Z. H. išla smerom na železničnú stanicu vo Zvolene. Všimli si Róma pod vplyvom alkoholu, ktorý od nich pýtal peniaze. V stánku „Mašľa“ si zakúpila pečivo, platila hotovosťou a výdavok si vložila do peňaženky. Následne spoločne s Z. H. prechádzali smerom na autobusovú stanicu, kde sa rozlúčili, pretože Z. išiel na vlak do Detvy. Poškodená išla smerom ku Technickej univerzite, popri parku a na ulici T. G. Masaryka zozadu na ňu kričal Róm, o ktorom vypovedala vyššie. Zľakla sa, zrýchlila krok. Obžalovaný na ňu kričal, že „panička, panička, nedáte mi 25 centov ?“. Keď mu odpovedala, že mu nedá, lebo nemá, povedal jej, že peniaze určite má, lebo videl v Mašli, ako si kupuje pečivo a že peniaze má v kabelke. Následne obžalovaný k nej pribehol, chytil jej kabelku za ramienko, túto jej ľahal, snažil sa jej ju vytrhnúť. Aj poškodená kabelku držala za ramienko v pravej ruke. Takto sa o kabelku naľahovali, čo trvalo asi 15 sekúnd. Pri tom druhou rukou ju tlačil od seba za ľavé rameno, cez ktoré mala rukáv trička. Uviedla, že aj na obžalovaného kričala, že čo to robí, no i napriek tomu sa snažil jej kabelku takto vytrhnúť. Sám od seba od ďalšieho konania upustil a odišiel preč. Pri odchode ešte na ňu zakričal, že je biela kurva, špina a podobne. Počas ich vzájomného súboja o kabelku okolo seba nevidela žiadnych ľudí. Následne utekala do parku medzi ľuďmi, telefonovala priateľovi Z. H., ktorému uvedené popísala a rovnako telefonovala aj matke N. O.. Potom sa vrátila ku železničnej stanici, pretože tam videla policajtov a týmto skutok opísala, rovnako im aj poskytla popis Róma. Tohto opísala ako muža veľmi tmavej pleti, vysokého asi 180 cm, chudej postavy, s tmavým oblečením - teplákoch, ktoré mal značne znečistené. Vlasy mal krátke a ich vrchnú časť mal prefarbenú na blond. Tiež mal výrazný monokel pod okom. Ešte uviedla, že páchol po riedidle resp. po niečom obdobnom. V kabelke mala dva mobilné telefóny, peňaženku, hotovosť 5,- €, doklady, parfum AVON 50 ml, kľúče, papierové vreckovky, lesk na pery. Pri útoku neutrpela žiadne zranenie, len silný šok, rovnako jej nebola spôsobená žiadna škoda na veciach majúcich pri sebe. Na hlavnom pojednávaní doplnila, že obžalovaného bezprostredne po skutku ešte na policajnej stanici spoznala hlavne podľa vlasov, monokla. Aj pri rekognícii obžalovaného opoznala a to i napriek tomu, že sa jednalo o fotografiu, na ktorej obžalovaný bol bez monokla a bez odfarbených vlasov. Poprela, že by ju policajti k výpovedi naviedli, sama ako prvá prišla po skutku za nimi a podala oznámenie.

Poškodená si v tomto trestnom konaní žiadnu náhradu škody neuplatnila.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná len od skutku, poškodená je jeho kamarátka. Potvrdil tvrdenia uvedené poškodenu o mieste a čase skutku, pretože boli spolu, potvrdil, že spoločne videli Róma, zjavne pod vplyvom alkoholu a s monoklom na tvári. Tohto si všimli aj z dôvodu, že od nich pýtal peniaze, ktoré mu nedali. Potvrdil, že s poškodenu išli ďalej okolo stánku „Mašľa“, kde si poškodená zakúpila pečivo a zaplatila zaň. Následne sa rozlúčili, on išiel na vlak do Detvy a tento mu odchádzal o 15.23 h, meškanie vlak nemal. Poškodená išla do mesta na autobus do Lieskovca. Ďalej potvrdil, že v čase, keď bol vo vlaku, mu poškodená telefonovala a uviedla mu, že ten Róm, ktorý si od nich pýtal peniaze, jej chcel odcudziť kabelku a to pri parku pri Technickej univerzite. Uvedené mu do telefónu hovorila s plačom. Preto z vlaku vystúpil išiel za poškodenu. Táto sa triasla, plakala. Róma svedok popísal ako osobu vysokú asi 175 cm, chudej postavy, s nakrátko ostríhanými vlasmi na vrchu prefarbenými na blond, na tvári mal výrazný monokel. Oblečený bol v tmavých teplákoch, okolo pása mal bundu.

Svedok Mgr. S. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodenú nepozná a obžalovaného pozná len v súvislosti s touto vecou. Uviedol, že v dňoch 19.-20. 06. 2014 vykonával ako službukonajúci vyšetrovateľ OKP OR PZ Zvolen v rámci výjazdovej služby úkony v tejto trestnej veci, konkrétne učinil výsluch poškodenej malol. J. O., jej matky Ing. N. O.. Rovnako vykonal úkon - vydanie veci matkou poškodenej, ktoré mala v čase skutku na sebe odeté poškodená J. a ktorých sa podľa jej výpovedi obžalovaný mal dotýkať (tričko, kabelka). Vo svojej výpovedi popísal priebeh vydania týchto vecí, že týchto sa on nedotýkal, tieto vložila do pripravených obálok sama poškodená, nikto iný na polícii sa ich nedotkol. K osobe obžalovaného uviedol, že on ho nevypočúval, ale ho videl jednak na Oddelení železničnej polície po jeho zadržaní a tiež následne v priestoroch OKP OR PZ Zvolen, pričom k jeho

popisu svedok uviedol, že sa jednalo o Róma s veľmi tmavou pleťou, s melírom na vlasoch a s monoklom na tvári. Bol odedý v tmavom a značne zapáchal. Pokiaľ vypočúval poškodenú, uviedol, že pôsobila na neho vystrašeným dojmom, videl u nej strach. Priebeh skutku však veľmi pekne a do detailov opisala.

Vypočutý na hlavnom pojednávaní bol aj svedok Z. G., ktorý uviedol, že tak poškodenú ako aj obžalovaného pozná len v súvislosti s touto trestnou vecou. Dokazoval, že v čase skutku bol veliteľom hliadky PMJ OPP K R PZ Banská Bystrica a spolu s kolegom Y. H. vykonával služobnú povinnosť v obvode OO PZ Zvolen, pričom v popoludňajších hodinách sa nachádzali na ul. T. G. Masaryka neďaleko autobusovej stanice. Všimli si prichádzať v smere od zámku Róma, ktorého v tento deň eskortovali na oddelenie železničnej polície na Môťovskej ceste a tohto si pamätal preto, že mal monokel pod pravým okom a vlasy vystrihané po bokoch hlavy s navrchu odfarbenými na blond. Mal odedé tmavé oblečenie, zjavne bol pod vplyvom alkoholu, prešiel popri nich a pokračoval k autobusovému nástupištiu. Ďalej ho nesledovali. Asi do desiatich minút prišla k nim poškodená a oznámila im, že ju napadol Róm, že pýtal od nej peniaze a keď mu ich odmietla dať, chcel jej vziať kabelku, že sa o túto naťahovali, ale nepodarilo sa mu ju jej vytrhnúť. Uviedol, že poškodená bola rozrušená, plakala. Osobu Róma popísala s monoklom na tvári a odfarbenými vlasmi na blond, pričom im uviedla aj smer, ktorým od nej odišiel. Keďže sa jednalo o totožnú osobu Róma, o ktorej svedok vypovedal vyššie, išli za obžalovaným a poškodenú poučili o ďalšom postupe (podanie trestného oznámenia). Obžalovaného zastihli pri železničnej stanici, sedel na lavičke pri kruhu a spolu s ním ďalšie tri osoby. Za použitia donucovacích prostriedkov obžalovanému obmedzili osobnú slobodu, keďže išlo o osobu podozrivú zo spáchania trestného činu a predvedli ho na železničnú políciu. Ešte uviedol, že poškodená prišla za nimi sama, avšak následne telefonovala kamarátovi, ktorý mal s ňou byť tesne pred spáchaním skutku. Svedok poprel, že by bol nejakým spôsobom poškodenú nahovoril na jej výpoveď, podotkol, že práve ona sama ako prvá prišla k nim a túto dovtedy nepoznal.

Totožne ako svedok Z. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj jeho kolega Y. H., ktorý v čase skutku bol členom PMJ OPP KR PZ Banská Bystrica vykonávajúcim služobné povinnosti v obvode OO PZ Zvolen. Ešte doplnil, že pri zadržení obžalovaný nielen že bol pod vplyvom alkoholu, ale bolo z neho cítiť rozpúšťadlá, či riedidlá, bol nafetovaný. Rovnako poprel, že by na výpoveď boli poškodenú naviedli s poukazom, že na takýto postup nemali dôvod, poškodenú dovtedy nepoznal a ona sama ako prvá prišla za nimi.

Svedkyňa M. H., sestra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že v deň, keď obžalovaného zadržali policajti, bola spolu s matkou za ním vo Zvolene. Prišli autobusom zo Žiaru nad Hronom okolo 15.-15.30 h a priniesli mu oblečenie a nejaké peniaze. Už keď vystúpili z autobusu, obžalovaného videli sedieť na lavičke v kruhu v parku vedľa budovy železničnej stanice. Popísala, že sú tam tri lavičky a na jednej sedel obžalovaný sám, na druhej sedel S. Y.. Potvrdila, že videla na ňom známky požitia alkoholu, ale opitý nebol. Pri ňom bola nedopitá fľaša s vínom. Nestihli sa ani porozprávať, pretože prišli policajti z PMJ, zbili ho a vzali so sebou. Na záver uviedla, že mala vedomosť o tom, že obžalovaný bol pred pár dňami zbitý, bol aj v nemocnici, mal otras mozgu. Ešte stále mal modrinu pod okom.

Aj matka obžalovaného G. H. bola na hlavnom pojednávaní vypočutá a vypovedala, že dňa 19. 06. 2014 v čase okolo 15.-15.30 h spolu s dcérou M. H. prišli autobusom zo Žiaru nad Hronom do Zvolena na železničnú stanicu Potvrdila a zhodne vypovedala s výpoveďou dcéry, keď uviedla, že na lavičke sedel obžalovaný a na druhej S. Y. N... Ona však ešte predtým než prišla k lavičkám išla do parku na toaletu a keď sa vrátila už tam boli policajti. Na tomto mieste videla aj poškodenú s nejakým chlapcom. Potvrdila, že obžalovanému niesli odev a asi 2,- €, keď peniaze mala z dôchodku, ktorý je jej vyplácaný 10. deň v mesiaci a to vo výške 169,- €. Svedkyňa potvrdila, že mala vedomosť o tom, že obžalovaný chodieval aj na charitu, kde mu okrem iného aj požičiavali peniaze a to 1,- €.

Svedok M. O. dokazoval na hlavnom pojednávaní, že je kamarátom obžalovaného, poškodenú nepozná. Svedok potvrdil, že ráno v deň spáchania skutku videl nejaké peniaze u obžalovaného, koľko, to uviesť nevedel, obžalovaný si ich asi vyžobral. Či žobral s určitosťou uviesť nevedel, ale videl ho behať po ulici. Svedok bol vtedy kúpiť víno.

Svedok S. Y. N.. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná ale len z ulice, poškodenú nepozná. Dňa 19. 06. 2014 bol v Banskej Bystrici, kde predáva časopis Notabene a do Zvolena sa vrátil vlakom okolo 15.30-16.00 h. Po príchode do Zvolena si sadol na stanici na lavičku v tom kruhu a čakal

na autobus do Neresnice, ktorý mu odchádzal až o 16.50 h. Potvrdil, že na tomto mieste bol obžalovaný, jeho matka a sestra. Obžalovaný na lavičke spal. Nikto iný na tomto mieste nebol. Potvrdil, že následne prišli policajti, obžalovaného zadržali. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či obžalovaný peniaze mal, či bol opitý a ani k tomu, čo mal odeté, resp. či mal nejaké zranenia. Uviedol, že obžalovaného ešte pred tým, než odcestoval do Banskej Bystrice videl v spoločnosti O. E., S. Y., M. O., keď spoločne popíjali víno. Či v tomto čase aj žobral, k tomu sa vyjadriť svedok nevedel.

Na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku boli prečítané aj zápisnica o previerke výpovede obvineného vrátane oboznámenia sa s fotodokumentáciou (čl. 43-56), z ktorej vyplýva popis miesta pohybu obvineným na mieste činu a to, že vôbec žiadne dievča nestretol, neoslovil ho, nepýtal od neho peniaze, zápisnica o previerke výpovede poškodenej vrátane oboznámenia sa s fotodokumentáciou (čl. 80-93), z ktorej vyplýva popis miesta jej pohybu a tiež pohybu obvineného na mieste činu, tiež to, že od nej požadoval peniaze a neskôr sa jej pokúšal vytrhnúť kabelku. Bola prečítaná aj zápisnica o výsluchu svedka-poškodeného F. N. O. (čl. 94-114), z ktorej vyplýva, že bola telefonicky o skutku oboznámená ihneď po jeho spáchaní a to poškodenou, jej dcérou vyjadrovala sa k prípadnému nároku na náhradu škody, keďže jej dcéra je ešte maloletá, k tomu, aké veci jej dcéra v kabelke v čase skutku mala, tiež vypovedala, že nikto iný od spáchania skutku než jej dcéra J. sa vecí, ktoré boli vydané pre ďalšie skúmanie (t.j. tričko a kabelka) nedotkol a to ani ona sama, ani žiadny policajt. Nárok na náhradu škody si neuplatnila, lebo žiadna im nevznikla. Takto na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj zápisnice o rekognícii svedkov J. O. a Z. H. (čl. 150-163) a z týchto vyplýva, že svedkovia jednoznačne pri oboch opoznávaníach označili za páchatela daného trestného činu práve obžalovaného S. H. i napriek tomu, že na predložených fotografiách táto označená osoba nemala monokel a ani prefarbené vlasy na blond.

Na hlavnom pojednávaní (čl. 446) za súhlasu obžalovaného boli prečítané aj výpovede svedkov a to O. E. a S. Y. S.. (čl. 124-126, čl. 127-129). Svedok O. E. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 19. 06. 2014 bol s obžalovaným v doobedňajších hodinách pred Priorom vo Zvolene, kde s obžalovaným vypili jedu fľašu vína, ktoré zakúpil on a následne svedok odišiel vlakom do Banskej Bystrice. Počas jeho prítomnosti obžalovaný v meste nežobral, svedok potvrdil, že obžalovaný v tom čase mal modrinu pod okom a mal prefarbené vlasy na blond. Z Banskej Bystrice sa vrátil večer okolo 19.30 h, vystúpil na Malej stanici a pešo išiel do Neresnice. Obžalovaného už nevidel, ku skutku sa vyjadriť nevedel, rovnako ani k lokalizácii obžalovaného po zvyšok tohto dňa.

Svedok S. Y. S.. v prípravnom konaní vypovedal, že v predmetný deň bol spolu s obžalovaným a to ráno boli spolu vybavovať na zdravotnej poisťovni kartu poistenca a následne spolu boli na železničnej stanici v takom kruhu lavičiek a spolu vypili 1 a pol litrovú fľašu vína, ktorú zakúpil svedok predtým v meste, pretože obžalovaný žiadne peniaze nemal. V čase jeho prítomnosti obžalovaný nežobral. Svedok dokazoval, že ako na lavičke sedeli, tak obžalovaný niekde odišiel, svedok nevedel uviesť kde. Zostal tam svedok s O. E. a neskôr na toto miesto prišli aj obžalovaného matka a sestra. Vtedy tam obžalovaný ešte nebol. Svedok okolo 13.30 h odišiel na vlak za bratom do Levíc a už s obžalovaným nebol. Ku skutku sa vyjadriť nevedel. Potvrdil, že v tom čase obžalovaný mal opuchnuté pravé oko a mal prefarbené vlasy na žltlo.

Zo záverov znaleckého posudku č. 111/2014 zo dňa 27. 08. 2013 vypracovaného MUDr. K. I. a S.. Y. Ď., znalcami z odboru zdravotníctvo, odvetvia psychiatria, vyplýva, že obžalovaný netrpel a ani netrpí duševnou chorobou, má ľahko znížený intelekt a trvalo abnormnú osobnosť a v jeho veku nemožno predpokladať významnejšiu zmenu správania, pričom na tieto prejavy liečenie nemá žiadny vplyv. Uviedli, že vedel a mohol rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho správania a teda aj jeho protiprávnosť. Rovnako mohol svoje konanie ovládať. Nepotvrdili u neho žiadny druh závislosti. Z psychiatrického hľadiska podľa znalcov jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, preto ani neodporučili uložiť mu žiadne ochranné opatrenie, len navrhli mu uložiť zákaz konzumácie alkoholických nápojov.

Zo záverov znaleckého posudku č. 40/2014 znalca PhDr. Z. U., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychológia, vyplýva, že obžalovaného osobnosť je formovaná familiárnym prostredím bez potrebného rešpektu k sociálnym normám, vykazuje abnormnú štruktúru osobnosti s akcentáciou disociálnych čŕt. O city druhých má malý záujem. Je schopný nadviazať ale neschopný udržať trvalé vzťahy. Má aj nízku schopnosť pociťovania viny, táto sa u neho dostavuje až dodatočne. Má časté konflikty so spoločnosťou ako aj ignoruje práva a záujmy ostatných. Nie je schopný poučiť sa zo skúseností, najmä z trestov. Jeho intelektové schopnosti zodpovedajú pásme ľahkej duševnej zaostalosti v jej ľahkom stupni. Podľa

znalca z jeho pohľadu pohnútkou obžalovaného k spáchaniu predmetného trestného činu bola zištná motivácia pri parazitickom spôsobe života. Na záver znalec konštatoval, že napriek jeho minulosti aj štruktúry osobnosti, schopnosť prežívať pocity viny dovoľuje predpokladať, že uložením trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov je možné dosiahnuť jeho nápravu, nie je nevyhnutný doživotný trest.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča zo dňa 20. 08. 2014, zo záverov ktorého vyplýva, že z výsledkov analýzy DNA a porovnaním zistili, že pôvodcom biologického materiálu zaisteného z predmetov (trička a kabelky od poškodenej) je J. O.Á. a na týchto predmetoch bola skúmaním zistená aj podlimitná prímes biologického materiálu osoby mužského pohlavia, ktorá však nebola vhodná na individuálnu identifikáciu.

Z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní nebolo možné technickými prostriedkami súdu prehrať obrazovo-zvukový záznam zachytený na DVD nosiči z miesta činu, v zmysle § 277 ods. 4 Tr. poriadku súd rozhodol, že tento dôkaz sa na hlavnom pojednávaní z tohto dôvodu nevykoná. Jedná sa o kamerový záznam získaný OR PZ OKP Zvolen ČVS: OKP-542/1-VYS-ZV-2014 zadovaný od prevádzkarky S. G. z herne S. vo Zvolene, Ul. T. G. Masaryka zo dňa 19. 06. 2014, z ktorého fotodokumentácia je zažurnalizovaná v trestnom spise na čl. 232-237, s ktorou sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil a z ktorej vyplýva pohyb obžalovaného na tomto mieste zachytený kamerou.

Samosudkyňa na hlavnom pojednávaní vykonala dokazovanie aj oboznámením sa so zápisnicou o ohliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie (čl. 164-172), s úradným záznamom (čl. 232), jednotlivými spismi a najmä s rozsudkami súdov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného a to rozsudok sp. zn. 2T 123/1995 (čl. 245-258), sp. zn. 5T 11/2006 (čl. 259-270), s odpisom z registra trestov na obžalovaného (čl. 274-275) a ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa ods. 2 písm. d) citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie aj dieťa (§ 127 4ods. 1 Tr. zákona, dieťaťom sa na účely tohto zákona rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak nenadobudla plnoletosť už skôr).

Obžalovaný poprel spáchanie skutku. Obhajoval sa tým, že sa poškodenej vôbec fyzicky nedotkol, nepoužil žiadne fyzické násilie, len ju požiadal o peniaze.

Obhajobu obžalovaného v naznačenom smere však vyvracia skupina dôkazov a to samotná výpoveď poškodenej, keď poškodená podrobne, presvedčivo a totožne s jej výpoveďami učenými v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní jednoznačne usvedčila obžalovaného ako páchatela daného trestného činu, nepriamo aj výpoveď svedka, jej priateľa Z. H., ktorý časovo a miestom potvrdil tvrdenia poškodenej o trase kadiaľ prechádzali o tom, ako stretli obžalovaného a tento od nich požadoval peniaze, ako mu poškodená ihneď po skutku telefonovala a opísala priebeh skutku a páchatela a nepriamo tiež aj výpovede policajtov Z. G., Y. H. a Mgr. S. Š., ktorí bezprostredne po skutku v danej veci zasahovali a vypočuli si poškodenú, pričom popísali jej momentálny psychický stav po spáchaní skutku. Obhajobu obžalovaného vyvracajú aj dôkazy a to zápisnice o rekogníciách poškodenou a svedkom Z. H. a aj fotodokumentácia vyhotovená z kamerového záznamu herne Milionár, z ktorej vyplýva, že v čase o 15.09 h poškodená J. O. spolu s ďalšou osobou prechádza v smere od predajne Mašľa smerom na parkovisko k autám a súčasne obžalovaný prechádza po chodníku pred budovami v smere od predajne Mašľa pred herňu Milionár a následne obžalovaný prechádza z chodníka smerom k vozidlám, kde na kraji parkoviska pri ceste prichádza k poškodenej a komunikuje s ňou. Aj keď obžalovaný od počiatku spáchanie skutku popieral, z jeho strany takýto počin je viac než logický, pretože už od začiatku vedenia tejto trestnej veci mal vedomosť o tom, že sa na neho v prípade uznania viny bude vzťahovať aplikácia tzv. zásady „ tri krát a dosť „, a teda ukladanie trestu odňatia slobody na 25 rokov. Pokiaľ súd hodnotil výpovede obžalovaného v tejto trestnej veci, je potrebné poukázať na to, že v prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že žiadnu dievčinu na mieste samom nestretol, nepýtal si od nej peniaze, kabelku nikomu netrhal a rovnako vypovedal aj pred sudcom pre prípravné konanie v rámci rozhodovania o väzbe, na hlavnom pojednávaní už ale vypovedal, že dievčinu videl, ako tadiaľ prechádzala, že mu aj hovorila,

aby nežobral, nadávala mu, že boli od seba „na diaľku“ vzdialení, najskôr na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ju videl samotnú, neskôr už vypovedal, že ju videl v sprievode priateľa a na poslednom hlavnom pojednávaní uvádzal, že si o nich myslel, že sú manželia. V jeho výpovediach súd vzhliadol rozpory a súčasne súd poukazuje na požitý alkohol, ktoré požitie obžalovaný sám nepoprel a jeho vplyv u obžalovaného potvrdili aj svedkovia - policajti, bezprostredne zasahujúci po skutku a pri jeho zadržaní. Pokiaľ obžalovaný sa obhajoval aj tým, že nebol odkázaný na žobranie od poškodenej, lebo mu peniaze mali poskytnúť jeho matka a sestra, opäť súd poukazuje na nelogickosť v jeho výpovediach, keď na jednej strane tvrdil, že na žobranie nebol odkázaný, no na druhej strane sám vypovedal, že tesne pred skutkom si pýtal peniaze či stravný lístok od osoby staršieho veku, tiež uvádzal, že si vyžobral nejaké peniaze v meste. Súdu potom nie je jasné takéto jeho protirečivé tvrdenie. Navyše svedkovia, kamaráti obžalovaného nepotvrdili svojimi výpoveďami, že by videli obžalovaného v ten deň v meste žobrať. Súdu neuniklo, že v priebehu hlavného pojednávania sa obžalovaný svojou výpoveďou snažil dosiahnuť zmenu právnej kvalifikácie do ods. 1 § 188 Tr. zákona bez použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, t.j. spáchanie činu na chránenej osobe - dieťať, avšak samotný obžalovaný počas hlavného pojednávania sa najskôr o poškodenej vyjadroval ako o maloletú (napr. na čl. 393) v jeho vyjadrení na výpoveď poškodenej a až na poslednom hlavnom pojednávaní svoju rétoriku zmenil tak, že si o poškodenej a jej priateľovi myslel, že sú manželia. Obžalovanému je potrebné objasniť aj to, že hoci škoda či už na zdraví alebo aj majetku daným trestným činom spôsobená nebola žiadna, neznamená to, že sa nedopustil predmetného trestného činu, t.j. zločinu lúpeže a to v štádiu pokusu tak, ako je to uvedené v rámci právnej kvalifikácie vo výroku tohto rozsudku. Na naplnenie znakov daného trestného činu sa nevyžaduje vždy spáchanie majetkovej ujmy či ublíženia na zdraví, stačí, ak je použité násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom obžalovaný takéto násilie použil tým, že jednou rukou poškodenej ťahal kabelku a druhou rukou ju za plece odtisol a toto jeho konanie stačí na konštatovanie, že sa dopustil v štádiu pokusu zločinu lúpeže. Pokiaľ sa obžalovaný obhajoval aj tým, že skúmaním DNA na tričku a kabelke poškodenej neboli identifikované jeho biologické stopy, súd poukazuje na to, že určité stopy DNA zistené boli, dokonca mužského pôvodu, avšak tieto neboli vhodné na individuálnu identifikáciu. Výpoveď obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené rozpory v nich, vyhodnotil potom súd ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu a napokon aj vysokému trestu. Naopak výpoveď poškodenej súd vyhodnotil ako vierohodnú, nemennú, ucelenú a detailnú, podporenú výpoveďami svedkov vyššie uvedených (priateľa, policajtov), tiež fotodokumentáciou z kamerového záznamu. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal vykonania rekonštrukcie, súd jeho návrh odmietol s odôvodnením, že okolnosti, ktoré by boli týmto úkonom zistené, už boli podľa názoru súdu zistené inými dôkazmi (výsluchmi obžalovaného, poškodenej, policajtmi, vykonanými previerkami o výpovediach obžalovaného i poškodenej, tiež fotodokumentáciou z kamerového záznamu). Napokon obžalovaný už ani nepopieral, že by poškodenú nebol stretol, resp. sa s ňou nerozprával.

Vykonané dôkazy sú navzájom v súlade, dopĺňajú sa a vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného, keď preukazujú, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a tento spáchal práve obžalovaný, pričom obžalovaný po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 47 Tr. zákona, keď proti poškodenej použil násilie (ťahal jej kabelku jednou rukou a druhou ju odtlačal) v úmysle zmocniť sa cudzej veci - kabelky a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťať, pričom už bol dva krát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Tr. zákona hoci aj v štádiu pokusu. Preto súd obžalovaného uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby.

Zo zákonom ustanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona. Závažnosť spáchaného zločinu spočíva v tom, že obžalovaný svojím konaním narušil záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je pri zločine lúpeže ochrana slobodného rozhodovania človeka.

Obžalovaný je slobodný, bezdetný, nezamestnaný, t. č. vo výkone väzby. Z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotený nie je. Priestupkovo bol doposiaľ až 53 krát prejednaný, prevažne za priestupky proti verejnému poriadku. Zo správy ÚVV a ÚVTOS vyplýva, že vo výkone väzby sa nachádza od 21. 06. 2014 že sa správa slušne, konfliktné situácie nevyvoláva, príkazy a nariadenia plní, pričom do podania správy nebol disciplinárne odmenený či potrestaný. Obžalovanému nepoľahčovala žiadna okolnosť, naopak priťažovala mu okolnosť odsúdenia v minulosti (§ 37 písm. m/ Tr. zákona).

Vzhľadom na vyššie uvedené vychádzajúc v danom prípade z aplikácie ustanovenia § 47 Tr. zákona, keď u obžalovaného prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie, pretože sa daného skutku dopustil hoci bol v minulosti už za takýto trestný čin (uvedený v tomto ustanovení § 47 Tr. zákona) dva krát potrestaný, súd u obžalovaného vzhliadol okolnosti hodné osobitného zreteľa a to v spáchaní samotného skutku s poukazom na to, že obžalovaný sám upustil od ďalšieho konania, svojím konaním poškodenej nijako na zdraví neublížil, ani jej nič neodcudzil, aj keď súdu neuniklo, že sa dopustil závažného násilného konania, avšak v pokuse. I takémuto páchatelovi však súd nemôže uložiť trest odňatia slobody pod 20 rokov. Ďalej pri ukladaní trestu súd prihliadol aj na závery znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie, ktorí konštatovali, že z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, neodporučili ukladat' ani žiadne ochranné opatrenie, konštatovali, že u obžalovaného je prognóza prevychovateľnosti. Rovnako aj znalec z odboru psychológia konštatoval, že je možné predpokladať, že uložením trestu odňatia slobody na 25 rokov, t.j. nie ukladaním doživotného trestu odňatia slobody, je možné dosiahnuť jeho nápravu a to i napriek jeho minulosti a štruktúry osobnosti s poukazom na jeho schopnosť prežívať pocit viny. Preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere uvedenej vyššie, keď tento nemohol uložiť vo výmere menej ako 20 rokov a ktorý považoval za zákonný, spravodlivý, primeraný spáchanému trestnému činu a pomerom a osobe obžalovaného, ako aj za dostatočný na prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.